ऋभ्यादान (von दा, ददाति mit म्रिभि + म्रा) n. Beginn AK. 3, 3, 26. H. 1510. म्रोमभ्यादाने P. 8, 2, 87.

স্ব-যার্ঘান (von धा mit শ্বমি + শ্বা) n. das Zulegen: স্ব-যাधानाय क्वेवे-ध्म: ज्ञियते Çat. Br. 1,3, হ, 18. স্থাৎ দ্বা॰ Kauç. 2.

श्र-यात (von श्रम् mit श्रमि) adj. krank AK. 2, 6, 2, 9. H. 459. — Vgl. श्र-यमित.

श्र-यामर्द (von मर्दू mit শ্रभि + श्रा) m. Kampf, Schlacht AK.2,8,2,74. H. 798.

श्र-यायं सैन्य (von यम् mit श्रभि + श्रा) adj. erreichbar: (श्रश्चिना) श्रुभ्या-यंसेन्या भवतं मनीविभि: ष्र. 1,34,1.

अभ्योरम् (von स्रभि + स्रार्: vgl. स्रारे, स्रारात्) adv. zur Hand, bereit: अभ्यारमिद्हेषा निषितं पुष्करे मधु ए.४.६६१, 11.

अभ्यारम्भं (von रम्भ् mit अभि + श्रा) adj. Anfang Çat. Ba. 13, 4, 1, 2.7. अभ्याह्न s. u. क्लू mit अभि + श्रा und अनभ्याह्न.

म्याराहै (von रुक् mit म्रीम + म्रा) m. 1) das Hinaussteigen: प्रियान्वा एषा प्रभ्याराहाइवित के। खेवमर्क्तयभ्याराहुम् प्रमाप्ताह, विश्व हिम्पाराहाय 7, 3, 2, 2. Uebertr.: म्रियात: पवमानानामेवाभ्याराह: das Ersteigen, das Beten der drei reinigenden Sprüche (म्रसतो मा सहमय, तमसी मा झ्यानिर्माम, मृत्योमीमृतं गमय) 14, 4, 1, 30. = Ван. Ав. Uр. 1, 3, 28. Dvivedas.: म्रस्य च जपकर्मणो प्रभ्योराह् इत्याख्या। म्राभिमुख्येनाराह्त्यनेन जन्यकर्मणा एवंविद्वभाविमत्यभ्याराहः । eben so प्रभार. zu Ван. Ав. Uр. — 2) Zunahme (Gegens. निवाक्): म्रङ्माम् प्रमा Вв. 12, 2, 3, 10.

झन्याराङ्ग्णीय (wie eben) n. N. einer Ceremonie Âçv. Ça. 9, 3. Maç. 4, 9. in Verz. d. B. H. 72.

अभ्यारान्त्र (wie eben) adj. zu erklimmen, zu erreichen: स्रनभ्या॰ मनु-व्य: Çat. Br. 1,6,2,1. 3,1,4,3. 7,1,27.

য়भ्यावर्तिन् (wie eben) 1) adj. wiederkehrend VS. 12,7. KAUG. 72. য়হান্যনभ्यावर्तो নি AIT. Ba. 6,18. — 2) m. N. pr.: মূभ्यावृतिने चायमानाय् शित्तन् ए. ४,6,27,5. মূभ्यावृत्ति चीयमाना देदाति ८.

अभ्यावृत्ति (wie eben) f. Wiederholung: क्रियाभ्यावृत्तिगणने P. 5, 4, 17. अभ्यावृत्ति (wie eben) f. Wiederholung: क्रियाभ्यावृत्तिगणने P. 5, 4, 17. अभ्यावा (von अञ्च mit अभि) m. 1) Erlangung, Erreichung: तद्भ्यास-कर्णात् weil sie die Erreichung desselben bewirken Jåóň. 3, 114. — 2) Aussicht, Hoffnung, mit folg. यद् und potent.: अभ्यासां क् यद्स्में स कामः समृध्येत अभ्येत (प्र. 1, 3, 12. अभ्याचा क् यद्नं साधवा धर्मा आ च गांक्युप्त च नमेयुः 2, 1, 4. अभ्यासां क् यत् u. s. w. 3, 19, 4. अभ्याचा क् यत् u. s. w. 3, 19, 4. अभ्याचा क् यत् u. s. w. 5, 10, 7. — 3) Nähe H. 1450. Råjam. zu AK. im ÇKDa. अभ्यास AK. 3, 2, 16. Таік. 3, 3, 442. Мер. s. 14. न च हरि न चाभ्यासे R. 3, 21, 12. व्यत्वितिनी N.11, 20. जातम् Daaup. 8, 13. अभ्यासे चाम्रमात्पुण्यात् त. 4, 59, 12. नगराभ्यासे N. 9, 10. अभ्यासमागम्य R. 1, 9, 25. रामाभ्यासे मक्तवियो गांक्क्ताम् 5, 89, 15. तद्भ्यासमितो गिरि: 3, 78, 57. अभ्यासात् am Anf. eines comp. vor einem part. praet. pass. P. 2, 1, 39, Sch. Vgl. 6, 3, 2. und Sidde. K. zu 6, 2, 49. Auch adj.: अभ्यासे मधी Ксмавав. 6, 2.

— Wird, wie man aus den angeführten Beispielen ersieht, fast immer mit ऋग्यास verwechselt. Sollte die verhältnissmässig seltene Schreibart श्रभ्यास eine fehlerhafte sein, so könnte श्रभ्यास auf श्रास् (vgl. श्रासात्) zurückgeführt werden; jedenfalls scheint uns aber dieses Wort von dem nächstfolgenden getrennt werden zu müssen.

अभ्यास (von ग्रस्, ग्रस्पति mit ग्रभि) m. 1) Wiederholung Kats. Çr. 24,7,20. P.1,3,71. Vop.23,54. म्रभ्यासात्कर्मणां तेषां पापानाम् M.12,74. ऋभ्यासाद्वेककस्य Jâóंर्स. ३, ३२३. ध्याननिर्मधनाभ्यासात् Çүष्टरवेद्रर. Up. 1, 14. ऋभिद्भवाभ्या॰ Kārs. Ça. 24,3,33. — 2) das Obliegen, Vebung, anhaltende Beschäftigung mit Etwas, wiederholte Anwendung, Gebrauch, Gewohnheit Med. s. 14. His. 150. ब्रेयो हि ज्ञानम-यासात् Beag. 12, 12. मना ड र्नियरूं चलम् । ग्रभ्यासेन तु — वैराग्येण च गृन्धते ६,३५.४४. १८,३६. ग्र-भ्यासयोगेन 12,9. तत्रात्मा व्हि स्वयं किंचित्कर्म किंचित्स्वभावतः । कराति किंचिर्भ्यासात् (aus Gewohnheit) Jâék. 3, 68. मातृपितृकृताभ्यासा गुणिता-मेति बालकः ม. Рг. 36. म्रस्याभ्यासाद्दृतस्येक् जीवेदर्षशतत्रयम् รบรด. 2, 419,19. शस्त्रविशेषाणा पुनःपुनर्भ्यासः Madeus. in Ind. St. 1, 21, 26. या-गाभ्यास Jagn. 3, 51. Bharts. 1,96. श्रमङ्गलाभ्यासर्ति der eine Freude am Unheilstiften hat Kuminas. ४, ६५. यहाञ्कृति द्वा मर्त्यो वीत्तते वा करा-ति वा। तत्स्वप्ने ऽपि तद्भ्यामात्तवा ब्रूते करेगित च ॥ Рब्बबंबर १, 149. शरा-भ्यास = उपासन TRIE. 3, 3, 231. wiederholles Lesen, Studium: म्रभ्यासार्थे दुता वृत्तिं प्रयोगर्थि तु मध्यमाम् (कुर्यात्) R.V. Pait. 13, 9. श्रनभ्यासे विषं विद्या Hrr.Pr. 21. म्रनभ्यासेन वेदानाम् M. 5, 4. वेदाभ्या° 2, 166. 4, 148. 10, 80. 11, 46. 245. 12, 31. 83. 92. Jaén. 3, 311. विया PANKAT. 220, 4. ਕ੍ਰ-ह्मा॰ M. ४, १४९. तद्भ्या॰ प्रदेशं. ३, ११२. तह्मा॰ Starenar. ६४. श्रापुर्वेदकृता-भ्यास adj. ki.n. 103. म्रन्धतामिस्रवासाभ्यासीखता स्व Katais. 4,63. — 3) Waffenübung TRIK. 3, 2, 20. 3, 3, 442. H. 788. — 4) Reduplication (in der Gramm.) Nin. 5, 12. P. 6, 1, 4. 7. 17. u. s. w. - 5) Refrain Nin. 10, 42. — 6) Multiplication Colebr. Alg. 5. 171. — Vgl. 되고대의 und 되고다다. म्र-यासार्न (von सर् im caus. mit म्रीभ + म्रा) n. das Ueberfallen AK. 2,8,2,78. H. 800.

श्रन्यार्हार् (von रुर् mit श्रभि + श्रा) m. 1) Herbeischaffung: तती उभ्यारहार् कुर्वति Çat. Ba. 13, 8, 3, 10. — 2) Raub AK. 3, 3, 17, Sch. S. श्रभिरहार्.

ক্সম্যাহিন part. praet. pass. von धा mit ক্সমি + হা (s. d.); ক্সম্যাহিন্দ্র্যু (das part. im loc. aufzufassen) N. einer besondern Abgabe P. 6, 3, 10, Sch. ক্সম্যুন্ন্যা (von उন্ mit ক্সমি) n. das Besprengen Kiti. Çr. 22, 6, 13. Ragh. 16, 57.

अभ्युचगामिन् (स्रभि-उच्च + गामिन्) sehr hoch gehend, N. eines Buddha Lalit. 7. 167. Es ist wohl स्रत्युचगामिन् zu lesen; vgl. Mél. asiat. I, 221.

म्रभ्युचय (von चि mit म्रभि + उद्) m. Vermehrung, Anhäufung Nir. 1, 2. म्रभ्युत्यान (von स्वा mit म्रभि + उद्) n. 1) das vor - Jmd - Aufstehen (eine Höflichkeit): नाभ्युत्यानिक्राया यत्र Райкат. II, 65. तेनापि चाभ्युत्यानिद्धिः सत्कृतः 138, 10. — 2) Erhebung, Aufbruch: म्रभ्युत्यानं च युद्धार्ये कृष्णपतचतुर्दशीम् ॥ कृत्वा निर्याक्षमावास्या विजयाय वलेर्नृतः । R. 6,72,65.66. — 3) das Emporkommen, das Erreichen einer hohen Stellung, das zur-Geltung-Gelangen H. 501. तस्य — नवाभ्युत्यानदर्शिन्यः Raeh. 4,3. यदा यदा कि धर्मस्य म्लानिर्भवति भारत । म्रभ्युत्यानमधर्मस्य Виас. 4,7.